

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Έν Έλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Έν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15

261—Γραφεῖον ἑδ. Έρμου—261

Η ΝΕΑ ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Μετὰ δεκάχρονον ἐργασίαν, ἥς μετέσχον οἱ διαπρεπέστατοι τῶν Ἀγγλῶν καὶ Ἀμερικανῶν θεολόγων καὶ ἐλληνιστῶν ἐξεδόθη ἐναγχος ἐν Ὁξφόρδῃ νέα ἀγγλικὴ μεταγλώττισις τῆς Καινῆς Διαθήκης. Κείμενον αὐθεντικὸν παρ' Ἀγγλοῖς ἦν ἄχρι τοῦδε ἡ ἐν ἔτει 1610 γενομένη μετάφρασις, ἀλλ' ἐπειδὴ περιεπλανᾶτο ἡ ὑπόνοια ὅτι ἐν τῇ ἐν λόγῳ μετάφρασει δὲν ἦσαν ἀκριβῶς μετενηνεγμένα τὰ θεῖα ῥήματα ἐπεχειρίσθη νέα μετάφρασις τῇ ἀμέσῳ μὲν ἐποπτεία τῶν Πανεπιστημίων Ὁξφόρδης καὶ Κανταουρίας, τῇ συνεργασία δὲ ἐξοχωτάτων, ὡς προσέφημεν ἀνδρῶν, ἀντιβαλόντων πᾶσαν ἀγγλικὴν φράσιν πρὸς τὸ ἐλληνικὸν πρωτότυπον. Ἡ νέα μετάφρασις ἐξετυπώθη ἐν ταῖς τυπογραφίαις τῶν δύο ἀνωτέρω Πανεπιστημίων, ὅτε δὲ ἐξηγγέλη ἡ ἡμέρα τῆς πωλήσεως κατὰ χιλιάδας συνέρρεον τὰ πλήθη ὅπως προμηθευθῶσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἐν τέτταρσιν ἡμέραις ἐπωλήθησαν 150 μυριάδες ἀντιτύπων, ἀλλὰ τοσαῦτα ἦσαν αἱ πρὸς ἀγορὰν αἰτήσεις ἀπάνταχού τῆς Μεγ. Βρεττανίας καὶ τοσαῦτα τὰ διατυπωθέντα παράπονα ἐπὶ τῇ βραδύτητι τῆς ἀποκτήσεως τοῦ πολυτίμου βιβλίου, ὡς λέγει ἀγγλικὴ ἐφημερίς, ἐξ ἧς μετεφερομεν τὰς πληροφορίες ταύτας, ὥστε οἱ διευθύνται τῶν τυπογραφικῶν ἠπόρουν περὶ τοῦ πρακτέου. Τὰς ἐπομένας ἡμέρας ἡ ἐκτύπωσις ἐφθασεν εἰς καταπληκτικὸν ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Ἡ μετάφρασις αὐθιμὲρόν τῆς ἐκδόσεως ἀπεστάλη καὶ

εἰς τὰς πρωτεύουσας πόλεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καθὰ δὲ ἐκ Νέας Ὑόρκης τηλεγραφοῦσιν εἰς τὸν Χ ρ ο ν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπωλήθησαν ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ 800,000 ἀντιτύπων. Αἱ δὲ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐκδόσεως εἶχον φθάσει τὴν παραμονὴν τῆς ἐκτυπώσεως εἰς 2,000,000 καὶ πλέον ὥστε ἡ διεύθυνσις ἡγαγὰσθῃ νὰ εἰδοποιήσῃ ὅτι μόνον αἱ πρὸ τῆς 4 Ἀπριλίου παραγγελίαι δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι.

Καὶ ὅμως ἡμεῖς ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν ὁποίων ἐγράφησαν τὰ θεῖα ῥήματα στερούμεθα ἐθνικῆς ἐκδόσεως τῶν Ἀγίων Γραφῶν!

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Ἡ Γερμανία ἐκλήθη ἔθνος διδασκάλων, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ σύστημα τῶν κατωτέρων ἢ δημοσίων αὐτῆς σχολείων, εἶναι ἐν τῶν πληρεστέρων καὶ καταλληλοτέρων διὰ τὸν λαόν, καὶ διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἰδρύθη ἐκ τῶν ὧν νῦν ὑπάρχουσι. Ὁ θεμελιώδης αὐτοῦ σκοπὸς εἶναι ἡ διανοητικὴ πειθαρχία ἢ γύμνασις καὶ ἡ ἐπιδίωξις τοῦ σκοποῦ τούτου καταδεικνύει μέθοδον, ἀκρίβειαν καὶ εὐθύτητα ἀρμόζουσαν εἰς μεγάλην δρῶσαν χώραν. Ἡ διδασκαλία ἐν τοῖς σχολείοις τοῖτοις εἶναι ἐπαγγελμα εἰς ἡ μίαν τάξιν πεπαιδευμένων ἀνδρῶν ἀποκλειστικῶς ἀφιερούται καὶ εἰς ἡ πολιτεία παρέχει τουλάχιστον ἠθικὴν ἐνθάρρυνσιν καὶ προστασίαν. Ἡ μέθοδος τῆς διδασκαλίας, ἡ μᾶλλον τῆς ἐκγυμνάσεως, σπουδάζεται ὡς ἐπιστήμη, καὶ τὸ σύστημα ὑπ' ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ἐκτελεῖται καὶ ἀναπτύσσεται ἐπιτηρεῖται καὶ διαμορφοῦται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Ὁ διδάσκαλος δὲν ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι ἀπλῶς πρακτικὸς ἢ νὰ

εργάζεται αδιακόπως ὡς ὅλως τὸ ἐναντίον, ἀφίεται αὐτῷ πολὺς χρόνος πρὸς ἰδιαιτέραν μελέτην, καὶ ἀπαιτεῖται παρ' αὐτοῦ νὰ ἀκολουθῇ τὰς τρίβους τῆς ἐπιστήμης κατὰ πρωτότυπον ὅλως τρόπον καὶ κατὰ πρωτοτύπους διεθύνσεις. Τρία μαθήματα καθ' ἑκάστην θεωροῦνται ἱκανά, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χρόνου δύνανται ν' ἀφιερῶνται εἰς ἀναψυχὴν καὶ ἐρευναν. Δὲν ἀπαιτεῖται ἵνα ὁ διδάσκαλος τὰ πάντα γινώσκῃ, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι εἰς ἓν μόνον τέλειος καὶ πρωτότυπος.

Ἡ ὑπόληψις τὴν ὁποίαν ἡ διδασκαλία ἀπολαμβάνει φαίνεται πρὸς τούτους ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι εἶναι μία ἐκ τῶν καλλίτερον πληρονομένων διανοητικῶν ἐνασχολήσεων. Διδασκαλεῖα ὡς ταῦτα καλοῦνται εἰσὶν ἱδρυμένα πρὸς ἰδιαιτέραν ἐκπαίδευσιν τῶν διδασκάλων ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ πρακτικῇ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν, δίπλωμα δὲ ἐκ τινος ἐκ τῶν καθιδρυμάτων τούτων εἶναι ἱκανῶς ἀσφαλὲς ἐγγύησις πρὸς ἐνδειξὴν τῆς ἱκανότητος. Ἡ σειρά τῆς σπουδῆς ἐν τοῖς διδασκαλείοις διαρκεῖ ἀπὸ ἓν εἰς τρία ἔτη· εἰς δὲ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς κυβερνήσεως.

Ἡ ἀναλογία τῶν θηλέων πρὸς τοὺς ἄρρενας διδασκάλους εἶναι μικρά. Τὸ 1861 ἦτο μόνον 5, τὸ 1863 6 $\frac{3}{4}$ καὶ τὸ 1879 9 $\frac{1}{4}$ τοῖς ἑκατόν. Μέχρι τοῦ 1873 δὲν ὑπῆρχον ὁρισμέναι θέσεις διὰ θηλείας διδασκάλους ἐν Πρωσίᾳ, καὶ διδασκάλισσαι μόνον ἐχρησίζεοντο ὡς αἰεὶ δὲν εὐρίσκοντο διδάσκαλοι. Μέχρι τοῦ 1877 ἡ Πρωσία εἶχε μόνον ἑπτὰ θηλέων διδασκαλεῖα, ἐξ ὧν τὰ πέντε ἔχον σειράν διετή καὶ μόνον τὸ ἐν τὸ ὁποῖον ἦτο σχολεῖον διὰ θηλείας παιδευγόνους εἶχε σειράν τριῶν ἐτῶν. Ἐκ τῶν 200 περίπου διδασκάλων νῦν ἑτησίως ἐκπαιδευομένων ἐν τοῖς διδασκαλείοις τούτοις, πολλαὶ γίνονται παιδαγωγοί, καὶ ἄλλαι χρησιμεύουσιν ἐν τῇ μεσσίᾳ καὶ ἀνωτέρᾳ ἐκπαίδευσιν τῶν κορασίων. Τὰ προσόντα τῶν διδασκαλισσῶν δὲν θεωροῦνται ἀπουδαῖα, ἐξ οὗ διακαίολογείται τὸ γεγονός, ὅτι λίαν περιορισμένος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν τοποθετημένων. Τελευταῖον ὅμως πολλὴ κατεβλήθη προσπάθεια ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τεινούσα πρὸς βελτίωσιν τῆς ποιότητος καὶ πρὸς ἐνδυνάμωσιν τῆς σφαίρας τῆς διδασκαλίας τῶν θηλέων.

Ἡ εἰς τὸ σχολεῖον μετάβασις εἶναι σπουδαία ἐργασία διὰ τὸν Γερμανὸν παῖδα, καὶ ἔρχεται ἐν πρωτῷ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ περιόδῳ. Περὶ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἔκτου ἔτους ὁ παῖς εἰσέρχεται εἰς τὴν στοιχειώδη ἐκγύμνασιν δι' ἧς παρασκευάζεται πρὸς τὴν ἀναγκαίαν ἐξέτασιν ὡς εἰσαχθῆ, εἰς τὸ κυρίως σχολεῖον. Ἡ προκαταρκτικὴ αὕτη ἐκγύμνασις τελεῖται ἐν τοῖς κατωτέροις ἢ προκαταρκτικοῖς σχολείοις. Ἐνταῦθα ὡς καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀνωτέροις βαθμοῖς, αὐστηρὰ τηρεῖται πειθαρχία ἀπ' ἀρχῆς, καὶ βαθμὴδὸν ἡ ὑπακοὴ καθίσταται ἔμφωτος ἐὰν μὴ προϋπάρχῃ ἤδη ἐν-σειγματικῶς εἰς τὸν Γερμανὸν παῖδα.

Τὰ σχολεῖα περιέχουσι πλήρη πρὸς τὴν ἐπιστήμην

ἐκγύμνασιν εἰς δὲ ἐφοδιασμένα διὰ διδασκάλων ἱκανότητος μεγάλης καὶ λίαν καταλλήλων. Ἐκτὸς τῶν ἤδη μνημονευθέντων προκαταρκτικῶν σχολείων, ταῦτα ἀποτελοῦνται ἁπλῶς ἐκ τριῶν διαφορῶν τάξεων εἶναι 1) Γυμνάσια 2) Πραγματικὰ σχολεῖα καὶ 3) *Gewerbe-Schulen*.

Τὰ Γυμνάσια

Τὰ Γυμνάσια ἐν οἷς μόνον προπαρασκευὴ γίνεται διὰ τὰ Πανεπιστήμια, βαδίζοντα ἐπὶ τῆς ἰδέας, ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ἐν τῷ σχολείῳ ἀνατροφῆς πρέπει νὰ ἦναι οὐχὶ ἡ ἀπόκτησις γνώσεων, ἀλλ' ἡ ἐκγύμνασις τῆς διανοίας. Ὡς μέσον πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἡ σπουδὴ τῶν ἀρχαίων γλωσσῶν καὶ τῆς φιλολογίας γίνεται μετὰ μακρὰν συζήτησιν καὶ πληρεστέραν καὶ μᾶλλον κοπιώδη ἐρευναν.

Ὁ χώρος δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ἐκθέσωμεν λεπτομερῶς τὸν ὀργανισμόν καὶ διαχειρίσιν τῶν γυμνασίων. Ἐν τοῖς πλείστοις αὐτῶν ὑπάρχουσιν ὀκτὼ διαφοροὶ βαθμοί, ἀρχόμενοι ἐκ τοῦ κατωτάτου. Τὸ χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ διανύσωσιν ἐν τῇ σειρᾷ ταύτῃ ποικίλλει ἀπὸ ὀκτὼ ἕως ἐννέα ἔτη. Ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας ἐν τοῖς τέσσαρσι κατωτέροις βαθμοῖς προσαρμόζεται εἰς τοὺς γενικοὺς τοῦ βίου σκοποὺς, ἐνῷ οἱ τέσσαρες ἀνώτεροι σκοποῦσι κυρίως τὴν προπαρασκευὴν πρὸς εἴσοδον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Οἱ παῖδες γίνονται δεκτοὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἐν ἡλικίᾳ ἐννέα ἢ δέκα ἐτῶν, καὶ πρέπει νὰ γινώσκωσι κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτῶν, νὰ γράφωσι ἱκανῶς ὀρθῶς εἰς Γερμανικοὺς καὶ Ῥωμαϊκοὺς χαρακτῆρας καὶ νὰ γνωρίζωσι τοὺς κοινούς τῆς ἀριθμητικῆς κανόνας.

Τὰς κατωτέρας τάξεις συχνάζουσι τὰ μεσάζοντα τῆς κοινωνίας στρώματα, περιλαμβάνοντα τὰ παραγωγικὰ καὶ τὰ τῆς ἐργασίας στοιχεῖα. Οἱ ἐκ τῶν τάξεων τούτων ἐρχόμενοι μαθηταὶ οἵτινες δὲν ἀφορῶσιν εἰς πολιτικόν, ἐπιστημονικόν ἢ φιλολογικόν στάδιον, σπανίως προβαίνουν πέραν τοῦ βαθμοῦ τῆς δευτέρας, ἥτοι καταλείπουσι τὸ σχολεῖον κατὰ τὸ δέκατον ἔκτον ἢ δέκατον ἑβδόμον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν, ἀφοῦ μείνωσι ἐπὶ τοσοῦτον ἀκριβῶς χρόνον ὅσος ἀναγκαῖοι νὰ ἀπχλαγγῶσι δύο ἐτῶν στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ σπουδὴ ἐκ τῆς ἀνωτέρας τάξεως τῶν γυμνασίων συνίσταται κυρίως ἐκ τῶν κλασικῶν, τῆς φυσικῆς καὶ τῶν ἀνωτέρων μαθηματικῶν. Αἱ τάξεις αὗται συχνάζονται λοιπὸν ἐξ ἐκείνων οἵτινες ζητοῦσιν ἐκγύμνασιν πρὸς ἐπιστημονικὴν ἢ ἄλλο στάδιον ἀπαιτοῦν διανοητικὴν ἐξάσκησιν. Ἐκ τῶν ἐπιωφελομένων τῶν ἀνωτέρων τούτων μελετῶν εἰσὶν οἱ μεγάλεμποροι, οἱ ἰδιοκτῆται ἀκινήτων κτήσεων οἱ πολιτικοὶ μηχανικοὶ οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ, οἱ δικηγόροι, οἱ ἱατροί. Οὐδὲν ἥττον αἱ ἀνώτεραι τάξεις ἀραιῶς συχνάζονται, διότι τὸ μείζον μέρος ἐκείνων οἵτινες ἐκ-

παιδεύονται πρὸς ἐμπορικοὺς ἢ βιομηχανικοὺς σκοποὺς φοιτᾷ εἰς τὰ πραγματικά σχολεῖα.

Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῶν γυμνασίων περιέχει πολλοὺς κλασικοὺς συγγραφεῖς, φυσικὴν, μαθηματικά, φιλοσοφικὰς μελέτας· ὀλίγη δὲ σχετικῶς γίνεται πρόνοια πρὸς μελέτην νεωτέρων γλωσσῶν.

Ἡ πειθαρχία συνίσταται εἰς παραφορικὴν ἐπίπληξιν ἐγγράφων ἐπίπληξιν, περιορισμὸν ἐντός τῆς τάξεως, περιορισμὸν ἐν τῇ φυλακῇ τῆς σχολῆς, καὶ ἀποπομπήν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΥΓΙΕΙΝΗ. Ἀποδεδειγμένον εἶναι, ὅτι καὶ ἡ στάσις τοῦ σώματος τὰ μάλα συντείνει εἰς τὴν υγιάν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκαστος λοιπὸν ἄνθρωπος, κηδόμενος τῆς ἑαυτοῦ υγιείας, ὀφείλει νὰ διατηρῇ ἀρμόζουσαν στάσιν ἐν τε ἐργηγόρῃ καὶ ἐν ὕπνῳ. Πρὸ πάντων πρέπει νὰ φροντίῃ νὰ διατηρῇ τὸ ἄνω μέρος τοῦ θώρακος ὀρθόν καὶ ὀλίγον ἀποκλίνον πρὸς τὰ ὀπισθεν, οὐδέποτε δὲ πρὸς τὰ ἐμπρός, ἵνα, οὕτω πως εὐρυνόμενου τοῦ θώρακος, ἀνετωτέρα γίνηται ἡ ἀναπνοὴ τὴν θέσιν ταύτην ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ τηρῇ μελετῶν ἢ γράφων ἢ ἐν γένει καθήμενος. Καὶ ὁ πολιτισμὸς δὲ αὐτὸς ἐπιβάλλει τὴν ὀρθοστάσιον τοῦ σώματος. Διόλας ταύτας τὰς αἰτίας, προτιμώτερα τὰ ὑψηλοτέρους τοὺς ἔμπροσθεν πόδας ἔχοντα καθίσματα ὡς ἐπιτρέποντα τὴν τοιαύτην τοῦ σώματος στάσιν, τὰ καὶ ἀνετώτερα τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ καὶ ἀναγινώσκων τις μεγαλοφώνως ἢ ἄδων ὀφείλει νὰ διατηρῇ τοιαύτην τὴν στάσιν τοῦ σώματος, ἄλλως ἐπέρχεται κόπωσης τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, δι' ἃ καὶ οἱ αἰετοὶ ψάλλοντες, οὐδέποτε κλίνουν πρὸς τὰ ἐμπρός, ἀλλὰ τὸν θώρακα προτεταμένον ἔχουσιν. Ἐν δὲ τῷ ὕπνῳ προτιμητέα οὐχὶ ἡ ὑπτίος στάσις, ἀλλ' ἡ πρὸς τινὰ τῶν πλευρῶν, ἰδίως δὲ πρὸς τὴν δεξιάν, ἵνα μὴ πιεζομένης τῆς καρδίας, παρεμποδίζηται ἡ κυκλοφορία· ὡσαύτως πάντοτε πρέπει τις ν' ἀναπαύῃ τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ προσκεφαλαίῳ, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει συσσωρεύεται τὸ αἷμα πρὸς τὸν ἐγκέφαλον, ἐξάπτεται ἡ φαντασία, πλανωμένη εἰς πλῆθος διακεκομμένων καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον τρομακτικῶν ὁνείρων, καὶ ἐπέρχεται μετὰ τὴν ἐξέγερσιν συνήθως κεφαλόπονος.

Ὁ δὲ κολυμβῶν ἀποφευγέτω τὴν ὑπτίαν στάσιν, (κοινῶς ἀνάσκελα), ἐκτὸς μεγάλης ἀνάγκης ἀναπαύσεως, ὡς ἐπιφέρουσιν κατὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς συσσωρεύσεως αἵματος εἰς τὸν ἐγκέφαλον· ἄλλως ἀφοῦ, εἰσερχόμενοι εἰς τὸ ὕδωρ, βρέχομεν τὴν κεφαλὴν, ὅπως ἀπῆλθον τὸ αἷμα ἐξ αὐτῆς, ψυχραίνομένης, λίαν ἄτοπον ἐπειτα εἶναι νὰ ἐκλέγωμεν στάσιν κακῶς ἐπενεργούσαν καὶ ὅλως ἀντιθέτως τοῦ ποθομένου. Καὶ ταῦτα μὲν εἶνε τὰ γενικά περὶ τῆς στάσεως παραγγέλματα, ἕκαστος δὲ συμφώνως πρὸς ταῦτα ἂς κανονίῃ, κατὰ τὰς περιστάσεις, τὴν στάσιν τοῦ ἑαυτοῦ σώματος.

Π. Κ. Α.

Αἱ νῆσοι Σουλῶν

Αἱ νῆσοι Σουλῶν σύγκεινται ἐκ συμπλέγματος ἑκατὸν περίπου νήσων, κειμένων μεταξὺ τῶν Φιλιππίνων καὶ τῶν Βορνέο. Ἡ πρωτεύουσα τούτων εἶναι τὸ Καγαγιάν Σουλῶν, ἐν τῷ κέντρῳ, περὶ τὰ τριάκοντα ἐξ μίλια μήκους καὶ δώδεκα εὐρους, καὶ περιλαμβάνουσα τὴν πόλιν Σουλῶν μετὰ πληθυσμὸν 60,000 ψυχῶν. Αἱ νῆσοι εἰσὶν ἡφαιστειώδους ἀρχῆς, ὄρειναι καὶ λίαν εὐφοροί, περιέχουσαι καὶ πυκνὰ δάση.

Ἀδύνατον θὰ ἦτο νὰ ὑπολογίσῃ τις ἀκριβῶς τὸν πληθυσμὸν τῶν νήσων τούτων, ἀλλὰ βεβαίως εἰσι πυκνῶς πληθυσμένοι. Ὁ μωαμεθανισμὸς εἶναι ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία, δὲν εἶναι ὅμως καὶ ἄγαν ζηλωταὶ οἱ κάτοικοι, τὰ τσαμῖα ὀλίγον συχνάζονται καὶ κινδυνεύουσι νὰ γίνωσιν ἐρεΐπια. Τὸ ἀκάθαρτον κρέας τοῦ χοίρου τρώγεται ἐκεῖ, μεγάλη δὲ γίνεται χρῆσις οἴνου καὶ πνευμάτων μεγίστη δὲ κατανάλωσις ὀπίου. Ἡ πολυγαμία ἐπιτρέπεται μὲν, ἀλλὰ δὲν εἶναι συνήθης, αἱ δὲ γυναῖκες ἀπολαύουσι μεγάλου βαθμοῦ ἀνεξαρτησίας καὶ μεγάλῃν ἀσκούσιν ἐπιρροήν. Αἱ βιομηχανικαὶ τέχναι οὐδόλως ἀκμάζουσι, τὰ πλεῖστα δὲ τῶν χειροτεχνημάτων τῶν ἀναγκασιούτων τοῖς κατοικοῖς εἰσάγουσιν ἐκ τῆς Σινικῆς ἢ ἐκ τῶν Ὀλλανδικῶν καὶ ἰσπανικῶν ἀποικιῶν. Μεθ' ὅλην τὴν εὐφορίαν τοῦ ἐδάφους, ἡ γεωργία παραμελεῖται, ἐπομένως λίαν συνεχῶς ὁ λιμὸς ἐπισκέπτεται τὰς νήσους. Πλὴν τῆς ἀλιείας, ὁ κυριώτερος πόρος τῶν κατοίκων τῶν νήσων Σουλῶν, καὶ ἰδίᾳ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀριστοκρατίας, ὑπῆρξεν ἡ πειρατεία καὶ σωματεμπορία. Τὸ ἀρχιπέλαγος τοῦτο τῶντι ὑπῆρξε πρὸ πολλοῦ ἡ φωλεὰ πειρατῶν, καθιστώσα τὰς γειτνιαζούσας θαλάσσας ἐπικινδύνους τοῖς ἐμπορίοις, καὶ πληροῦσα τὴν πλῆσιν ἀκτὴν τρόμου.

Ἡ ἐξουσία τοῦ σουλτάνου τῶν Σουλῶν εἶναι κατὰ μέγα μέρος ὀνομαστική. Εἶναι οὗτος μᾶλλον θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς ἀριθμοῦ ἡμιανεξαρτήτων ἀρχηγῶν ἢ ἀπόλυτος μονάρχης. Ἐκαστος ἀρχηγὸς τῶν Σουλῶν εἶναι ἡγεμὼν ἐν τῇ χώρᾳ ἥτις ἀνήκει αὐτῷ, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ λογίζεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀπαδῶν του ἢ μᾶλλον δούλων του καλουμένων ἄμβας, οἵτινες εἶναι καὶ στρατιῶται αὐτοῦ. Ἡ πραγματικὴ κυβερνήσις τῆς χώρας εἶναι εἰς χεῖρας τῆς Ροῦμα Βεχάρα, ἡ Συμβουλίου, συνισταμένου ἐκ 15 ἢ 20 μελῶν, ἀποτελοῦντος διαρκῇ κληρονομικὴν βουλὴν. Οὗτοι ἐξασκοῦσι πᾶσας τὰς ἐξουσίας τοῦ Κράτους, καὶ διορίζουσι πάντας τοὺς ὑπαλλήλους. Δὲν ὑπάρχουσι νόμοι· οἱ ἀρχηγοὶ κυβερνοῦσι τὴν χώραν κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν, ἐφόσον εἰσὶν ἐτοιμοὶ πρὸς πολεμικὰς ἢ λαφυραγωγικὰς ἐκστρατείας ὅσας κολουῦνται πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. Ἡ κυβερνήσις προβαίνει ἀνευ φόρων, τὰ τελωνειακὰ δικαιώματα εἰδὼν εἰσαγομένων καὶ αἱ πειρατικαὶ ἐπιδρομαὶ ἀπαρτίζουσι τὰς προσόδους τοῦ Σουλτάνου καὶ τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ. Οἱ ἀρχηγοὶ ἐσυνείθισαν ἐπίσης νὰ